

Timothy Zahn
UŽKARIAUTOJO PASIRINKIMAS
Mokslinės fantastikos romanas

Nenugalimieji Galaktikos užkariautojai džiriškai paniškai bijo "Kirkės", legendinio žmonijos ginklo. Todėl nusprendžia, kad geriausia gynyba puolimas. Tereikia sunaikinti žmonijos lopšį Žemę ir problema bus išspręsta amžiams. Tačiau kai kuriems, protingesniems abiejų rasių atstovams, atrodo, kad jei šis karas tęsis, jame nugalėtojų nebus. Teliks tik po visą Galaktiką ištaškyti "užkariautojų" ir žmonių kaulai...

Iš anglų kalbos vertė NOMEDA BERKUVIENĖ
Serija "Pasaulinės fantastikos Aukso fondas"
390 tomas. Serija įkurta 1990m.

Timothy Zahn CONQUEROR'S LEGACY
New York, Spectra, 1996

Copyright © by Timothy Zahn, 1995

Cover art copyright © Stephan Martiniere, 2004

Vertimas į lietuvių kalbą © leidykla "Eridanas", 2007
Elektroninė versija © Knygute.lt, 2010

1

Žydro dangaus netemdė nė menkiausias debesėlis. Iki pat tolimo horizonto nusidriekę rusvi, pilki ir balkšvai žali peizažo atspalviai palaipsniui susiliejo su padangės mėliu. Viršuje ir mažumėlę šone švytėjo blyškūs oranžinis saulės kamuolys.

O tiesiai po mašina plytėjo priešų teritorija.

- Samurajau, aš užfiksavau atsakomąjį aktyvumą, - komandierio Taokos ausyje nuskambėjo antrojo "Varno" piloto balsas. - Trisdešimt keturi kilometrai už mūsų. Kol kas negaliu pasakyti, kokie objektai, bet suskaičiavau penkis.

- Aš irgi juos pastebėjau, - įsiterpė Žonglierius, antrasis priešakinio naikintuvo pilotas. - Ir Talismanas patvirtina.

- Supratau, - Taoka kairės akies mirktelėjimu įjungė sensorinę savojo "Strazdo" klasės naikintuvo apžvalgą. Vaizdas uždengė padidintą priešakinį planą, pašėlusiu greičiu lekiantį žemyn, ir keletą sekundžių Samurajus tyrinėjo Žonglieriaus aptiktus žybčiojančius skritulius. Laidų dar nesimatė, bet spalvinė schema aiškiai rodė terminius ir turbulencinius pėdsakus. - Gusto, pakilk puse kilometro aukščiau. Noriu,

kad Talismanas stebėtų skrendančiuosius mums įkandin. Žonglieriau, Argai, kontroliuokite padėtį priešakyje.

- Supratau, - šiek tiek įtemptu balsu atsakė Gusto iš "Varno". - O "X" lygmenin nepereisim?

- Įsakymas-instrukcija numeris trys, Gusto, - iš kito "Strazdo" atsiliepė Šaulys, pralėkdamas per dešimtį metrų viršum Taokos sparno. - Mes nepereisim "X" lygmenin, kol neatpažinti objektai neatsidurs optinio taikiklio zonoje.

- Čia tau ne manevrai, Šauly, - šiurkštokai priminė Gusto. - Čia tikras mūšis.

- Žinau, - kantriai atsakė Šaulys. - Tu tiesiog atsipalaiduok. Viskas klostysis normaliai.

- Taip, sere, - burbtelėjo Gusto. - Atsipalaiduoju, sere.

- Jis ne itin linksmas, ar ne? - pakomentavo Žonglierius iš savojo krėslu Taokai už nugaros.

- Linksmybės čia, tiesą sakant, menkos, - su niurzgė Taoka. Įsakymas-instrukcija numeris trys buvo be galo bukas, ir visi taikdariai tai suprato. "X" lygmuo, visiškai mentalinis piloto, jo padėjėjo ir paties laivo susilieėjimas sudarė pačią "Mokasinų gyvačių" esmę. "A" lygio ryšys, kuriuo jie dabar naudojosi, ne ką tesi-

skyrė nuo bazinio "Tomahaukų" arba "Laumžirgių" pilotų naudojamo ryšio.

Tačiau įsakymą-instrukciją Nr. 3 išleido ne kariškiai. Čia pasistengė politikai - prieš keletus metus Šiaurės Koordinacinės Sąjungos Parlamentas nuleido "Mokasinų gyvatėms" eilinio savo posėdžio vaisių. Taip ŠKS sureagavo į kilusį triukšmą dėl "Mokasinų gyvačių" patiriamų nuostolių. O šį triukšmą sukėlė ir alyvos į ugnį šliūkštelėjo tuometinis parlaministeris, ambicingasis lordas Stiuartas Kavnas.

Iš politikų tik ir lauk kokio nors idiotizmo. Bet labiausiai Taoką siutino faktas, kad Kavano kryžiaus žygį parėmė buvęs "Mokasinų gyvačių" karininkas, dar blogiau, didvyris, legendinis Adamas Kvinas, Maestro.

Arba, kaip kad dabar jį mintyse praminė Taoka, išdavikas Adamas Kvinas.

Tais pažeminimų bei kančių laikais Taoka davė sau žodį niekada šito neužmiršti. Bet galbūt kurstytojui atsirūgo jo darbeliai. Paskutiniajame specialiojo "Trafalgaro" padalinio kurjerių pranešime, gautame prieš paliekant Sandraugos erdvę, minima, esą Kvinas areštuotas ir yra kaltinamas taikdarių armijos turto vagyste. Sėkmingai susiklosčius aplinkybėms,

ir lordas Kavanas gali atsidurti teisme. Taoka girdėjo, neva Kvinas dirbęs Kavanui, kai įvykusi vagystė. Jei ši porelė artimiausius dvidešimt metelių prasėdėtų cypėje, Taoka mielai pripažintų, jog už jį atkeršyta.

Po naikintuvo sparnu šmėstelėjo užkariautojų statinių grupė. Plane gyvenvietė panėšėjo į uždara šešiakampį; toks pat buvo ir skersinis kovinių kosminių svetimarasių laivų pjūvis. Taoka dirstelėjo į kiemą tarp dviejų pastatų - šiluminis pėdsakas bylojo, jog vienas užkariautojas stypso lauke ir, be abejo, nustėręs spokso į nekviestus svečius. Ir štai naikintuvai jau skrieja viršum plataus nusileidimo lauko, kurio kitame pakraštyje stovėjo netvarkingai išblaškyti orlaiviai bei kosminiai laivai.

- Yra šiluminių pėdsakų, - ištarė Žonglierius.
- Kai kurie laivai jau įjungė variklius.

- Atrodo, naujiena apie mūsų apsilankymą mus aplenkė, - pridūrė Gusto.

- Taip, jų ryšys aukšto lygio, - Taoka išryškino atmintyje laivo, pro kurį naikintuvai ką tik praskrido, kontūrus. - Mums sekasi, kad jie ne itin vikriai pakyla.

- Nuotykių pakaks, - burbtelėjo Šaulys. - Argas užfiksavo dvi artėjančias grupes - dvide-

šimt ir keturiasdešimt laipsnių, šimtas dvidešimt kilometrų. Stengiasi užkirsti kelią.

Taoka niūriai šyptelėjo. Pagaliau priešai sukėlė tiesioginę grėsmę.

- Puiku, "Samurajaus" grupė. Norėjote ir gavote. Visoms "Mokasinių gyvatėms" - "X" lygmuo.

- Signalas iš "Samurajaus" grupės, komodore, - pasigirdo iš "Trafalgaro" vairinės naikintuvų vado balsas. - Jie užfiksavo artėjančius priešus. "Samurajus" įsakė pereiti "X" lygmenin.

- Supratau, Švaighoferi, - atsakė lordas Aleksandras Montgomeris, akimis permesdamas išorinio stebėjimo išklotinę, ko gero, šimtą kartą nuo tos minutės, kai išsiuntė žvalgybines komandas. Taikdariai jį tikino, girdi netikėtai pasirodę užklups priešus nepasirengusius. Bet kolektyvinio taikdarių vadovybės pasturgalio čia nėra, o šit lordo komandierio sėdynė ščia, ir jis neketina aukoti nei jos, nei savo operatyvinių pajėgų džirišams. O jei aukoti, tik jau ne taip, kaip Trevas Djamis prarado "Jutlandiją".

- Stivai, ar mes ir toliau vizualiai stebime žvalgus? - paklausė jis vairinės.

- Taip, sere, - atsiliepė karininkas koordinatorius. - Ir vizualiai, ir lazerinio skenerio ekrane. Kol kas jokių priešų požymių.

- Ilgai netruks, - burbtelėjo kapitonas Tomas Džerminas, sėdintis laivyno štabo vado krėslė šalia Montgomerio. - Tiesiog negali būti, kad sistemoje neatsirastų nė vieno kovai pasirengusio laivo. Tik nežinia, kur mūsų draugužiai suslėpė savo kozirius.

- Sutinku, - Montgomeris mėsliai persibraukė smiliumi per giliai įdubusį smakrą. Žvalgai ir toliau nieko nematė nei abiejuose mėnuliuose, nei tarp kosminių šiukšlių absoliučiai neįtikėtinu daviklių veikimo spinduliu. Gal priešai įsirausė į žemę...

- "Antilopė" praneša apie priešų laivo startą nuo planetos paviršiaus, - ištarė Smitas. - Koordinatės: penkiasdešimt penki delta.

Džerminas jau įjungė pagrindiniame displejuje "Antilopės" kursą. Prie jos besiantinantis džirišų laivas buvo ne itin didelis - ko gero, perpus mažesnis už tuos, su kuriais už keleto šviesmečių nuo Dorko susidūrė "Jutlandija".

Tačiau turint omeny, kaip lengvai keturi priešų erdvėlaiviai perskrodė aštuonių "Jutlandijos" grupės laivų gretą, derėjo labai rim-

tai vertinti net vieno kovinio džirių laivo pasirodymą.

O orbitiniu kursu už dviejų šimtų tūkstančių kilometrų skrendanti "Antilopė" buvo pernelyg geras taikynys, ir nesvarbu, ką priešų laivui paskui padarys specialusis dalinys.

- Mendosa, jūs verčiau pasitraukite iš ten, - įsakė lordas "Antilopės" kapitonui. - Nešdinkitės ir laukite mūsų taške "Viktoras".

Tarytum patvirtindama grėsmės rimtumą, kylanti šešiakampių virtinė pradėjo spjaudytis lazerine ugnimi, lydančia "Antilopės" apvalkalo metalą.

- Supratau, "Trafalgare", - pasigirdo Mendosos balsas. - Ar man čia atlikti keletą kilpų ir paskui skubėti į pagalbą?

- Ne, - atsakė Montgomeris. - Tiesiog neškite muilą. "Bravo" sektoriaus laivai apsisuks ir atrems puolančius priešus. Visi naikintuvai, kartu ir žvalgybinės grupės, grįžkite į motininius laivus.

- "Samurajaus" grupė bemaž susidūrė su priešininku, sere, - priminė Švaighoferis.

- Perduokite jiems, jog aš draudžiu.

- Supratau.

Montgomeris pakėlė akis ir pamatė į save

įsmeigtą niūrų Džermينو žvilgsnį.

- Nejaugi traukiamės? - paklausė štabo vadas. - Bent jau vieną priešų laivą galėjome sudoroti.

- Narsa - naudinga kareivio savybė, - ramiai atsakė Montgomeris. - Jūs gimėte narsios širdies, uniforma jums tinka kaip nulieta. Bet mūsų ekspedicijos tikslas - rinkti geografinius duomenis. Ir dar tikrinti, ar teisinga prielaida, jog džirišai nesugeba užfiksuoti tachioninių kosminių laivų "uodegų". Abi užduotis mes įvykdėme. Taigi iš susidūrimo kaktomuša nebeturėsime jokios naudos.

- Nebent trupučiuką sumažinsime priešų skaičių, - paprieštaravo Džerminas. - Net be "Antilopės" mūsų čia penkiolika prieš vieną, o kur dar keturi Adamanto sparnai ir "Mokasinų gyvatės". Juk čia šansas...

- Antras laivas, komodore, - įsiterpė Smitas. - "Kaskadija" užfiksavo jį kvadrato vienas-šešiolika-Čarlis.

- Išsidėstyti gynybine tvarka, - įsakė Montgomeris, kol Džerminas ekrane atskleidė vaizdą. Nuo neaukštų kalvų grupės kilo naujas laivas. Atrodė šiek tiek didesnis už pirmąjį, nors, atsižvelgiant į visiškai nepažįstamą šešiakam-

pių išsidėstymą, sunku buvo susidaryti nuomonę apie taktines bei technines charakteristikas. - Ir iš kur jie lenda?

- Atrodo, tiesiai mums iš panosės, sere, - atsiliepė Kjunas Vu iš sensorinio centro. - Mano žiniomis, žvalgai palaikė juos pastatais. Ko gero, priešai turi velniškai gerą traukos sistemą, jei gali gravitaciniame lauke nuleisti ir pakelti tokią mašiną!

Montgomeris susiraukė. Lazeriai, skrodžiantys taikdurių laivų apkalą, žaibiškas ryšys tarpžvaigždinėje erdvėje ir dar nežinoma, bet akivaizdžiai labai efektyvi trauka, galinti tiesiog nuo paviršiaus pakelti kosminį laivą. Jau vien to pakanka, kad suprastum: priešų technologijos pasiekusios žmonijai pavojingą lygmenį, ir karas veikiausiai nebus lengvas.

Ateivių technologijų panaudojimas įsiveržiant į Sandraugos erdvę potencialų pavojų pavertė realiu ir prilipdė džirišams užkariautojų pravarde.

- Komodore, "Antilopė" pasitraukė, - pranešė Smitas. - Pirmasis svetimėvis pakeitė kursą ir skrenda link "Galilėjaus" bei "Ernio". Antrasis pasuko link "Kaskadino" ir "Nagojos".

- "Nagoja" pamušta! - riktelėjo Kjunas Vu. -

Lazerių salvė iš antrojo laivo. Atrodo, stipriai apgadintos visos priešakinės sekcijos.

- Patvirtinu, - pritarė Smitas. - Apgadinta vairinė, gerokai nukentėjo sensoriai ir priešakiniai raketų uostai.

- "Kaskadija" pradėjo raketinę ataką prieš antrąjį svetimeivį, - ištarė Kjunas Vu. - Pataikytą... jokių pastebimų pakenkimų. Svetimeivis vėl atakuoja "Nagoją".

- Apgadintas dešinysis bortas, - raportavo Smitas. - Dideli nuostoliai. Komandinis centras sunaikintas, Prasadas įsakė palikti laivą. Pirmasis svetimeivis artinasi prie "Ernio".

- Trautmanai, skrendame į pagalbą "Kaskadijai", - įsakė Montgomeris vairininkui. - Kjunai Vu, praneškite apie "Nagojos" būklę.

- Kol kas nieko, - įtemptu balsu atsakė Kjunas Vu. - Svetimarasis ir toliau apšaudo "Nagoją". Minutėlę, aptikau avarinį gelbėjimosi kapsulės siūstuvą... - Jis nutilo. - Siūstuvo signalas nutrūko, komodore.

Džerminas piktai nusikeikė panosėje:

- Kad jie nusprogtų!

Montgomeris skaudžiai sugniaužė kairį kumštį. Gerklėje sutvinkčiojo įniršis. Vėl! Jie vėl daro tą patį! Žiauriai, įžūliai, tikslingai naikina po

atakos gyvus išlikusius karijus. Sušaudo bejėgius žmones neapsaugotose kapsulėse. - Raketos. Pilna salve.

- Supratau, - atsiliepė vyriausias artileristas.

- Raketos paleistos.

- Per vėlu, komodore, - tyliai pratarė Smitas.

- "Nagoja" sunaikinta.

Keletą kankinančių sekundžių Montgomeris tiesiog sėdėjo žvelgdamas į plintantį nuolaužų debesį, atsiradusį "Nagojos" vietoje. Debesyje dar žybčiojo antriniai sprogimai ir lazerinė priešų ugnis. Norėjosi sustugti iš nevilties, norėjosi išrekti užkariautojams į veidus visą širdyje susikaupusį apmaudą. Bet jis, pagal Didžiosios Britanijos tradiciją, buvo ŠKS karininkas įpėdinis. Išoriškai išliko tikras šaltakraujiškumo įsikūnijimas.

- Naikintuvų būklė? - kimiai paklausė lordas.

- "Samurajaus" grupė kaip tik grįžta į kamerą, - atsakė Švaighoferis, o jo balsas skleidė reinlandiškos Vilties žiemos šaltį. - Kiti grįžta į savo laivus. Tiksliau, tie, kurie liko.

Montgomeris vėl sugniaužė kumščius. Tačiau netektis skaičiuos paskui. Dabar turi užkirsti kelią naujiems nuostoliams.

- Dar viena pilna salvė į antrąjį, - įsakė Alek-

sandras. - Visiems laivams - gynybinė greta, tvarkingai traukiamės. Susitikimas - taške "Viktoras".

Jis jautė Džermينو žvilgsnį, kai kiti laivai atkartojo įsakymą ir pradėjo organizuotai trauktis. Tačiau štabo vadas nepratarė nė žodžio. Galbūt nebuvo ką pasakyti. Penkiolika taikdaryų laivų sprunka nuo dviejų priešų erdvėlaivių palikdami sunaikintą saviškį. O priešai, atrodo, negavo nė įdrėskimo.

Tačiau Montgomeris bent jau neprarado viso "Trafalgaro", kaip kad Djamis prarado "Jutlandiją".

Galų gale nėra to blogo, kuris neišeitų į gera - dabar džiūrai tikrai sumokės už arogantišką savo sadizmą. Parlamentas tiesiog privalo leisti panaudoti "Kirkę" - siaubingąjį ginklą, kuris prieš keturiasdešimt metų nutraukė karą su paoliečiais, o paskui saugumo sumetimais buvo demontuotas. Iš tiesų ginklas jau surinkinėjamas, jo dalys suvežtos iš kelių dešimčių planetų, kuriose iki tol slypėjo. Kažkur Sandraugoje - Žemėje, Keladone ar kokioje nors kitoje iš dvidešimt keturių planetų - ŠKS Artilerijos valdybos inžinieriai tikriausiai jau atkuria patį pražūtingiausią ginklą iš visų, kada nors tarnavusių žmonijai....